

тѣ и обряды. Като дириалъ душевенъ миръ, давалъ милостыниж, струвалъ метаніи, ходилъ на Святый гробъ и постялъ много. Съ тыя нѣща изнурилъ тѣло-то си, но не намѣрилъ миръ за душж-тж си. Той всякога пыталъ себе си, да ли е направилъ доволно да спечали спасеніе, и боялъ ся подиръ всичко да не изгуби душж-тж си. Така прѣминувалъ животъ-тъ си между тѣлесны мученія и умнж тжж.

Попъ-тъ ся прѣдставилъ прѣдъ владыкж-тж, който го хубаво приемнжлъ, и отнапрѣдъ не казалъ нищо за прѣдмѣтъ-тъ, за който го былъ выкалъ. На другой день го выкнжлъ да ся порасходи съ него въ градинж-тж, дѣто нѣмало никакви свидѣтели освѣнь четири дѣца, който играяли тамъ. Подиръ малко му казалъ: “Кажѣте ми, драгый ми братанецъ, отъ дѣ сж произлѣзлы тыя новы ученія, който сж толкова противны на ученіе-то на церквж-тж? Не сж ли отъ дїявола”?

П. “Не, Господине, тѣ сж отъ *Свято-то Писаніе.*”

В. “Това ли е причина-та че вы, както чухъ, сте раздали двѣстѣ отъ тѣхж книгж на народъ-тъ”?

П. “Азъ не могохъ да мыслиж че сбъркахъ да турж прѣдъ очи-тѣ на народъ-тъ думы-тѣ, който Богъ каза на всицы-тѣ.”

В. “Но, не знаешъ ли че прости хора не могатъ да разбиратъ тѣхж книгж, който само духовны лица трѣбува да четжтъ и тълкуватъ”?

П. “Не, Господине, не съмъ увѣренъ за това. Но напротивъ, намирамъ че Богъ разсѣди че *всицы-тъ* могатъ да ѣх разбиратъ, защото